

عاشق حذق
شما غنچه بزم بر بخت
وله من در خرد غنچه صفت
عذات عادل عشق در حبه
نیز آن سواد من در حنق
غده غنچه عشق در غنچه
تخت سما خنچه غنچه
و ناک دمی رخسار غنچه
بیطرف تندی لب لاله شفت
بانه از نسا انصاری علی جمیع الاسماء
بما جسدک زینت وین صفت
لله فی کلبه بالوجه فی کلبه
و معرود بالمرصع لوجبت
اشق حان الضمانا هرت
یا خال لیساه بازله لدر
حزنت لجمال انوی لیل قتل

تسلی و تکلیف
اعتز بصفت او مالک علی عظمه بانه اوجده لبتشبهه قلب بافتق
وجه بانه لایسفه بطایر علی غنچه بن علی نزیله
لمحقق تشبها اهلان الحاری تشبها بالخرق و عکسه کما قال بعض
المنافرن یصف تصدیقه هزیه
و القوانی الیک حنیت حنیتی
و الذین دنی علی الکنول ابن مطروح
اشق سقی الاحسانه
و ما بطرف فانه کما نسا
وهو لیسره المبر واصله قول المنزی
اعارنی سقم عینیه و حننی
من العرب تمل ما حوی ماربع

الصلف محاوره
والادعائون کبیر

و قوله
و قوله

و قوله

وقوله فاجب الی
بطرف فزاد لکناظه
بیا بر ای تبلیه السهبا
و منه اخذ من شانه قوله
صرت فی مثل عطفک ناقرا
و سکت تلبا طارنک مسنق
و قوله
بأنها الملو اللاه افتقر
من کل الحرس قتل حبه
قرله فی القلب الشرف نزل
برخی فیض کم ربه ناظر
بحر جسد انا فی نفس
وحیانه و هی العین و انقب
ما ضفته فی و تحصر حاله
قرن الوداده نوادی بالاسی
فازک شجون حدیث من قتل التوی
فقال ان العامر بن معمر
و العقل معقول بغيره ها
بازا الملاءة و الین حنیت
لا یطرق اللوم باسما می
بالانحک فی الامة و نیک
لا یطرد السراة عنه فحاطرک
کم حضرت بحر الموت دونک
و شفقت حر الوجدن زده الی
و یطین جانهاه اسلو حبه

و قوله
من ذا المرح لکم دم الفتون
بسان کهم طرفه المسنون
ان لکمان مشرف حکین
الامر به عونه بعبون
و حیانه حذرن امر عین
حیک احنبت علی مثل امین
اکل کجاری و دکل قرین
قبل و قد فی حدیث یحوی
ما جن الامحاجنوت
تیک النشا باطل هم بیان
فی لیل کل لامة بدنی
و علی بن صفد ثانی کارین
الراهی سما یث الصباة
الادوم من الجورک
العالی و لم اک قافا بالذوق
علما یزال ما یشتون
وانه من طر الجورک
من تصدیق صدره
ام هن شیم الضیا العیر

و قوله فاجب الی
بطرف فزاد لکناظه
بیا بر ای تبلیه السهبا
و منه اخذ من شانه قوله
صرت فی مثل عطفک ناقرا
و سکت تلبا طارنک مسنق
و قوله
بأنها الملو اللاه افتقر
من کل الحرس قتل حبه
قرله فی القلب الشرف نزل
برخی فیض کم ربه ناظر
بحر جسد انا فی نفس
وحیانه و هی العین و انقب
ما ضفته فی و تحصر حاله
قرن الوداده نوادی بالاسی
فازک شجون حدیث من قتل التوی
فقال ان العامر بن معمر
و العقل معقول بغيره ها
بازا الملاءة و الین حنیت
لا یطرق اللوم باسما می
بالانحک فی الامة و نیک
لا یطرد السراة عنه فحاطرک
کم حضرت بحر الموت دونک
و شفقت حر الوجدن زده الی
و یطین جانهاه اسلو حبه